

РЕШЕНИЕ

№ 2894

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 04.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **1141** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268, ал.1 ДОПК.

Образувано е по жалба на К. Х. Х., ЕГН [ЕГН], с адрес за призоваване [населено място], [улица], срещу Решение № ПИ-9 от 14.01.2021 г. на директора на ТД на НАП С., с което са оставени без уважение подадените жалби срещу Разпореждане за присъединяване изх.№С.-105-0055896/25.02.2021г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№С.-022-0015259/04.03.2021 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., а жалбата срещу Постановление изх.№С.-022-0015261/04.03.2021 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. е оставената без разглеждане.

Жалбоподателят излага съображения за нищожност и незаконосъобразност на оспорения акт поради неправилно приложение на закона и липса на компетентност. Претендира, че разпореждането за присъединяване е необосновано, немотивирано и незаконосъобразно. Не съдържа фактическите и свързаните с тях правни основания за издаването му. Сочи също, че директорът на ТД на НАП С. необосновано е оставил без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№С.-022-0015259/04.03.2021 г., както и без разглеждане жалбата срещу Постановление изх.№С.-022-0015261/04.03.2021 г. Счита за неправилно претендирането на суми от едноличния собственик на капитала на дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК], който не следвало да отговаря за дълг на дружеството и нямал качество на трето задължено лице. Претендира за отмяна на обжалваното решение.

Ответникът - директор на Териториална дирекция на Национална агенция за

приходите С., чрез процесуалния си представител юкр.Л. И., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със съобщение изх.№С.-048-0092091 от 02.03.2018 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., К. Х. Х. е уведомен за образувано срещу него изп.д.№ 18040377/2018 г. на ТД на НАП С. за задължения в размер на 1402.90 лв., от които 976.88 лв. главница и 426.02 лв. лихви за забава. Задълженията произтичат от наложена с наказателно постановление на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – РДПБЗН С. глоба, глоба в размер по фиш на МВР - С. и задължения по декларации за фонд ДОО и за ЗО по декларации обр.б. Съобщението е връчено редовно на 30.08.2021 г.

С Разпореждане за присъединяване изх.№С.-105-0055896/25.02.2021 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП по изп.д.№ 18040377/2018 г., са присъединени задължения в размер на 60 865.08 лв. по Разпореждане за изпълнение № 53-00-743-3 от 16.10.2020 г. Последното разпореждане е издадено по изп.д.№ 22130003733/2013 г., образувано срещу [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК]. С него, на основание чл.211, ал.3, вр. чл.206, ал.2 и чл.211, ал.1 ДОПК са предприети обезпечителни мерки и изпълнителни действия върху имуществото на К. Х. Х.. Определена е дължимата сума за внасяне в размер на 55 373.44 лв., представляваща отчетен оборот за периода 06.03.2020 г. – 16.10.2020 г. по фискално устройство в търговски обект – кафе-сладкарница в [населено място], [улица]. От мотивите на разпореждането се установява, че с Постановление № 53-00-743/06.03.2020 г. е наложен запор върху паричните средства на задълженото лице [фирма] в касите, находящи се в посочения търговски обект до достигане на размера на установеното и изискуемо публично вземане от 380 482.89 лв. към 06.03.2020 г. Запорно съобщение изх.№ 53-00743-1/06.03.2020 г. било връчено на управителя К. Х. Х., но на 09.03.2020 г. от споменатия принудителен способ по сметка на ТД на НАП С. постъпила единствено сумата от 397.90 лв., въпреки че от датата на получаване на запорното съобщение задълженото лице не можело да предава дължимите от него суми или вещи, спрямо които имало задължение на пазач.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх.№ С.-022-0015259/04.03.2021 г., издадено по изп.д. №[ЕИК]/2018 г., е наложен запор върху вземане от трето задължено лице – работодателя на К. Х. Х. - [фирма], за сумата от 62 640.08 лв. ПНОМ е връчено редовно на 25.05.2021 г.

Във връзка с издаденото ПНОМ изх.№ С.-022-0015259 от 04.03.2021 г. на [фирма], чрез управителя К. Х. Х., на 25.05.2021 г., е връчено запорно съобщение изх.№ С.-119-0002242 от 04.03.2021 г.

На 04.03.2021 г. е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх.№С.-022-0015261/04.03.2021 г., с което е наложен запор върху притежаваните от К. Х. Х. ценни книги. Запорът е наложен за това, че ще се затрудни събирането на установено и изискуемо публично вземане по изп.д.№ 18040377/2018 г. в размер на 62 640,08 лв. Постановлението е връчено лично на лицето на 25.05.2021 г.

Изпратено е запорно съобщение до Централния депозитар на 04.03.2021 г., връчено на 05.03.2021 г. Получен е отговор, съгласно който „длъжникът не притежава

безналични ценни книжа, регистрирани в Централен депозитар, поради което запорът не може да бъде наложен“.

На 02.06.2021 г. К. Х. Х., чрез процесуалния си представител адв.И., депозира в ТД НАП-С. три жалби, заведени под общ вх.№94-К-204/02.06.2021 г., а именно - срещу Разпореждане за присъединяване изх.№С.-105-0055896/25.02.2021 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№С.-022-0015259/04.03.2021 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. и срещу Постановление изх.№С.-022-0015261/04.03.2021 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

С обжалваното Решение № ПИ-9 от 14.01.2021 г. на директора на ТД на НАП С., на основание чл.267, ал.2, т.5 и чл.197, ал.1 от ДОПК, жалбите срещу Разпореждане за присъединяване изх.№С.-105-0055896/25.02.2021 г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№С.-022-0015259/04.03.2021 г., са оставени без уважение като неоснователни, а жалбата срещу Постановление изх.№С.-022-0015261/04.03.2021 г. е оставената без разглеждане, като недопустима.

По делото не са представени доказателства за това кога жалбоподателят е уведомен за оспореното решение, което е в тежест за доказване на административния орган, поради което настоящият състав приема, че жалбата е подадена в срок. Жалбата е подадена от процесуално легитимирана страна и срещу подлежащ на оспорване съгласно чл.267, ал.2, т.5 ДОПК индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните правни съображения:

Оспореният акт е постановен от компетентен административен орган по чл.266, ал.1 ДОПК – директора на ТД на НАП - С.. За доказване на компетентността на горестоящия орган ответникът е представил Заповед № 666 от 30.09.2021 г. на изпълнителния директор на НАП, с която Е. М. Н., на основание чл.82а, ал.1 от Закона за държавния служител, е преназначен на длъжността «директор на ТД на НАП С.», за срок не по-дълъг от 4 години, считано от 09.11.2021 г., което е в срока на издаване на оспореното решение от 14.01.2022 г.

Решение № ПИ-9 от 14.01.2021 г. е издадено в срока по чл.267, ал.2 от ДОПК и при спазване на административнопроизводствените правила. Мотивирано е от фактическа и правна страна.

Не са основателни констатациите на жалбоподателя, че Разпореждане за присъединяване с изх.№С.-105-0055896/25.02.2021г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. е незаконосъобразно, неясно и издадено при липса на мотиви и доказателства, които да установяват основанието за присъединяване.

Присъединяването като способ е регламентирано в чл.217 от ДОПК. Според тази законова норма, в производствата по този дял могат да се присъединяват публични вискатели, както и кредитори, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог, или особен залог, както и тези, които са упражнили правото си на задържане, като присъединяването се допуска с разпореждане на публичния изпълнител до изготвянето на разпределението на събраните суми. Публичните вискатели се присъединяват с писмено заявление до публичния изпълнител, към което прилагат изпълнителното основание, а присъединеният се вискател има същите права в изпълнителното производство, каквито има първоначалния вискател. Разпоредбата на чл.217, ал.1 ДОПК съдържа правното основание, даващо право на публичния вискател да се иска присъединяване към вече образувано изпълнително дело срещу

същия длъжник, като единствено релевантно обстоятелство, което трябва да бъде изследвано от публичния изпълнител при разглеждане на искането за присъединяване, е дали е налице годен изпълнителен титул, приложен към заявлението. Видно и безспорно е, че при събиране на публични вземания публичния изпълнител може да присъедини нов взискател в образувано вече изпълнително производство, ако са налице следните предпоставки: новият взискател да е публичен, т.е. да се касае за публично вземане, да бъде кредитор, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог, особен залог или кредитор упражнил право на задържане и да не е изготвено разпределение на събраните суми. При наличие на тези предпоставки преценката, дали да присъедини нов взискател в изпълнителното дело или не, законодателят е предоставил на публичния изпълнител. Следователно релевантните обстоятелства, които публичния изпълнител следва да съобрази при разглеждане на искането за присъединяване, са наличието на висящо изпълнително производство, наличието на установено публично вземане и фазата, в която се намира изпълнителното производство.

Съгласно чл.162 ДОПК, държавните и общински вземания са публични и частни, като разпоредбата на чл.162, ал.2, т.1 ДОПК посочва, че публични са държавни и общински вземания за данъци, вкл.акцизи и мита, задължителни осигурителни вноски и други вноски за бюджета. Публичните вземания се събират по реда на ДОПК, освен ако в закон не е предвидено друго, като чл.163, ал.3 посочва, че това става от публични изпълнители при НАП, освен ако в закон не е предвидено друго. Принудителното изпълнение се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането. По аргумент на чл.209, ал.2 ДОПК принудителното изпълнение се предприема въз основа на изпълнителни основания, подробно посочени в нормата на този текст - в конкретния случай разпореждане по чл.211, ал.3 ДОПК.

В настоящия случай е налице образувано изпълнително дело №18040377/2018 г. срещу К. Х. Х., ЕГН [ЕГН]. Публичните задължения са установени по размер с Разпореждане за изпълнение на основание чл.211 от ДОПК с изх.№53-00-743-3/16.10.2020 г., което съставлява валидно изпълнително основание по смисъла на чл.209, ал.2, т.8 от ДОПК. В законоустановения срок задълженията не са погасени.

В Разпореждането за присъединяване изх.№ С.-105-0055896 от 25.02.2021 г. изрично е посочен изпълнителния титул с номер и дата, като същият е връчен лично на К. Х. Х.. Предвид обстоятелството, че конкретният взискател в случая е НАП, а публичните изпълнители са органи на НАП, в случая не е необходимо изрично заявление за присъединяване.

Сумата от 60 865.08 лв., присъединена към изп.д.№ 18040377/2018 г. с Разпореждане за присъединяване изх.№ С.-105-0055896 от 25.02.2021 г., произлиза от разпореждане на публичен изпълнител, издадено по друго изпълнително дело № 22130003733/2013 г., образувано срещу [фирма]. Последното разпореждане е издадено на основание нормите на чл.211, ал.1-3 ДОПК, уреждащи солидарна отговорност за задължения на длъжника, в случая на [фирма]. Съгласно чл.211, ал.1 ДОПК който изплати на длъжника вземания или му предаде вещи въпреки наложения по съответния ред заповор, отговаря солидарно с него за изплатеното или предаденото до размера на задължението с лихвата след плащането. Според ал.2, когато изплащането по ал. 1 е извършено от юридическо лице ([фирма]) или неперсонифицирано дружество, заедно

с него отговаря солидарно управителят или членовете на управителния орган, или управляващият съдружник, които са допуснали изплащането. В случаите по ал. 1 и 2 се издава разпореждане за изпълнение от публичния изпълнител, който може да приложи предвидените в този кодекс обезпечителни мерки и изпълнителни действия (чл.211, ал.3 ДОПК).

След присъединяване на сумата към изпълнителното производство срещу К. Х. Х., спрямо нея са предприети действия по принудително изпълнение чрез издаване на ПНОМ изх.№ С.-022-0015259 от 04.03.2021 г., с което на основание чл.200 ДОПК, вр. чл.196-197 ДОПК, е наложен заповед върху вземане на физическото лице от трето задължено лице – работодателя му - [фирма], произтичащо от трудово/служебно или гражданско правоотношение. Предвид изложеното по-горе, съдът счита, че доводите на жалбоподателя за незаконосъобразност на постановлението, предпоставена от незаконосъобразност на разпореждането за присъединяване, също са неоснователни.

Правилни са мотивите на решаващият орган, с които жалбата срещу ПНОМ изх.№С.-022-0015261/04.03.2021 г. е оставената без разглеждане, като недопустима. В случая липсва правен интерес от обжалване от страна на жалбоподателя, поради липса на годен предмет на обжалване. При оспорването на акта не се твърди засягане на съществуващо право, създаване на задължение или засягане на законен интерес. При липсата на правен интерес от оспорването жалбата е процесуално недопустима. Постановлението не е породило правни последици, поради обстоятелството, че задълженото лице не притежава безналични ценни книжа, регистрирани в Централен депозитар АД, върху които да бъде наложен заповед.

Като е достигнал до идентични правни изводи в обжалваното Решение № ПИ-9 от 14.01.2021 г., решаващият орган е постановил правилен и законосъобразен административен акт. Дължимо е отхвърляне на оспорването срещу него.

При този изход на спора е основателно искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 300 лв. на основание чл.10, ал.5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Така мотивиран, Административен съд София-град, III – то отделение, 74 –ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Х. Х., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № ПИ-9 от 14.01.2021 г. на директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.267, ал.2, т.5 ДОПК, с което са оставени без уважение подадените жалби срещу Разпореждане за присъединяване изх.№С.-105-0055896/25.02.2021 г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№С.-022-0015259/04.03.2021 г., а жалбата срещу Постановление изх.№С.-022-0015261/04.03.2021 г. е оставената без уважение.

ОСЪЖДА К. Х. Х., ЕГН [ЕГН], да заплати на Национална агенция по приходите – ТД на НАП С., разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

